

برگزاری انتخابات در دورانی سخت

به نظر می‌رسد تصمیم ریشی سوناک برای

برگزاری انتخابات سراسری ۴ ژوئیه ناشی از این قضاوت است که اخبار اقتصادی در مورد تورم و نرخ‌های بهره به همان اندازه خوب است که انتظار می‌رفت، با این حال، جالب بود که او تا چه اندازه بر وضعیت تاریک و «خطرناک» جهان تأکید می‌کرد.

سخنان او دقیقاً حال و هوای نگران بسیاری از مردم را در مواقع عدم اطمینان زیاد نشان می‌دهد. یکی از تأثیرات، این سخنان خواهد بود که سیاست خارجی در این انتخابات بیشتر از آنچه که باید، نقش ایفا کند. تصمیم او که همزمان با انتشار جدید آمار و ارقام از سوی دفتر آمار ملی اتخاذ شد، ظاهراً عمدتاً بر اساس آمار تومی شکل گرفته است که او می‌تواند ادعا کند به حالت عادی بازگشته است، اما هنوز دلیلی برای نگرانی وجود دارد.

تورم پایه در حوزه خدمات انطور که انتظار می‌رفت کاهش نیافته است. بنابراین، جالب است که نخست‌وزیر ضمن تأکید بر بهبود وضعیت اقتصادی، چنین تأکیدی را بر خطرات فزاینده در جهان گذاشته است و از روسیه، غزه و چین نام برده است. او گفت که قصد دارد از مردم بریتانیا در مقابل این تهدیدات دفاع کند. البته ما هم در

گزارش خود در مورد سه چالش اصلی در سیاست خارجی دولت بعدی بریتانیا اشاره کردیم و به‌طور خلاصه، بر ترمیم روابط با ایالات متحده، چین و اتحادیه اروپا تأکید کردیم. اما ما توصیه می‌کنیم که دولت در خصوص چالش‌های پیش‌رویش در سیاست خارجی واقع‌بین باشد نه بلندپرواز. رهبران هر دو حزب مدعی هستند که می‌توانند در شرایط دشوار امنیتی، ثبات را برقرار کنند.

سوناک می‌گوید که کشور از زمان جنگ جهانی دوم با همه‌گیری کرونا و بازگشت جنگ به اروپا، با چالش‌برانگیزترین دوره روبرو شده است و تمرکز او بر ایجاد ثبات اقتصادی برای سرمایه‌گذاری در خدمات عمومی و دفاع و بریتانیا متمرکز است.

اما استارمر در واکنش گفته است که «کشور تحت حاکمیت این دولت ناامن شده است». چارچوبی که سوناک ارائه کرده موجب می‌شود که توجه بیشتری به تصمیمات سخت در سیاست خارجی معطوف شود. هیچ یک از طرفین نمی‌خواهند درباره اتحادیه اروپا با جزئیات صحبت کنند اما واقعیت این است که موضوع اتحادیه اروپا و روابطش با بریتانیا بسیار اهمیت دارد حتی اگر همه کاندیداها بخواهند از پاسخ دادن به

سوالاتی در این خصوص امتناع کنند. یک رابطه اقتصادی نزدیک‌تر با اتحادیه اروپا یکی از راه‌های رشد اقتصادی بیشتر است اما به سختی می‌توان چنین رابطه‌ای را تضمین کرد. در صورت پیروزی حزب کارگر در انتخابات، ممکن است اختلاف نظر بر سر مسائل گمرکی با اتحادیه اروپا بار دیگر مطرح شود. شش هفته آینده اختلافات بین احزاب بر سر سیاست خارجی برجسته خواهد شد. البته مسائل اختلافی متعددی نیستند اما قابل توجه هستند. مهاجرت مهمترین مسئله است. سوناک مسلماً در دفاع از سیاست مهاجرتی رواندا که استارمر قول داده است در صورت تصدی قدرت، فوراً لغو کند، فعالیت خواهد کرد. در خصوص اتحادیه اروپا هر دو نامزد در نظر دارند که بدون دادن امتیاز

زیادی به اتحادیه اروپا از مزایای اقتصادی این اتحادیه بهره‌مند شوند. در خصوص چین، آمریکا و اوکراین و هزینه‌های دفاعی نیز هر دو نفر تقریباً مواضع یکسانی دارند. تفاوت چندانی در موضع سوناک استارمر در خصوص حمایت از اسرائیل دیده نمی‌شود. اما ناراحتی استارمر با توجه به خشم اعضای حزبی از تلفات غیرنظامیان در غزه، به این معنی است که او ممکن است تحت فشار جدیدی برای تشدید موضع خود علیه نتانیاهو قرار بگیرد. خطرات سیاست خارجی که دولت جدید در روی کار آمدن با آن مواجه خواهد شد، زیاد است. اوکراین در میانه جنگ خونینی قرار دارد. کشورهایی که از اسرائیل حمایت کرده‌اند ممکن است با انتخاب در مورد حمایت از حکم بازداشت نخست‌وزیر بنیامین نتانیاهو و وزیر دفاع وی و همچنین سه رهبر حماس روبرو شوند. چنین تصمیم گرفته است که با صراحت بیشتر در کنار روسیه و ایران قرار گیرد و این سوال ایجاد می‌شود که دولت جدید بریتانیا ممکن است تا چه میزان سرمایه‌گذاری از چین را کاهش دهد و کدام زنجیره‌های تأمین را ممکن است از چین جدا کند.



تحولات اروپا



یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

اکتبر گذشته، سخنرانی پیتر پروگل، سفیر آلمان در تونس هنگام افتتاح یک دبیرستان جدید در حومه تونس جنجال‌برانگیز شد. پس از ابراز همدردی وزیر آموزش تونس با غزه در این مراسم، پروگل اسرائیلی‌ها را قربانیان «تور فلسطینیان» توصیف کرد؛ این اشاره‌ای بود به حمله هفتم اکتبر ۲۰۲۳ که منجر به کشته شدن ۱۲۰۰ نفر در جنوب اسرائیل شد. وزیر آموزش تونس با عصبانیت اعتراض کرد و تأکید داشت که اظهارات سفیر با موضع تونس در قبال جنگ اسرائیل و حماس مغایرت دارد و پروگل با عجله مراسم را ترک کرد. طولی نکشید که عده‌ای از تونس‌ها در فضای مجازی ادعا کردند که پروگل کشتار غیرنظامیان اسرائیلی در غزه را توجیه کرده است. سفارت تأکید کرد که پروگل با تمام قربانیان ابراز همدردی کرده اما گفت که «نمی‌توانیم این حقیقت را نادیده بگیریم که تشدید درگیری به دلیل حملات وحشیانه حماس به اسرائیل رخ داده است.»

چند روز بعد، معترضان مقابل سفارت آلمان تجمع کردند و خواستار استعفا پروگل شدند. معترضان جنگ اسرائیل در غزه بیشتر سفارت‌های آمریکا و فرانسه در تونس را مورد هدف قرار داده بودند اما این اولین باری بود که خشمشان را به آلمان نشان می‌دادند. روزنامه پرفروش آلمانی Bild، انتقاد از پروگل را «حمله نفرت‌محور» توصیف کرد و به خوانندگان خود یادآوری کرد که مدرسه جدید که بخشی از بودجه آن از سوی بانک توسعه آلمان تأمین می‌شود، تنها به لطف سخاوتمندی کشور افتتاح شد.

دهه‌هاست که آلمان به دنبال سازگار کردن دیدگاه مسئولیت تاریخی‌اش در قبال اسرائیل با رابطه دوستانه خود با جهان عرب بوده است. برلین ردپای بزرگی از قدرت نرم را ایجاد کرد و مدت‌های طولانی به‌عنوان یک دلال قابل اطمینان در روابط اقتصادی و تجاری دیده می‌شد.

سازمان‌هایی که عمدتاً از سوی دولت آلمان تأمین مالی می‌شوند، مثل مؤسسه گوته، سازمان توسعه GIZ و بنیادهای مرتبط با احزاب سیاسی اصلی کشور، از تأمین‌کنندگان اصلی بودجه برنامه‌های مختلف در سراسر خاورمیانه به‌شمار می‌روند. از هفتم اکتبر، این رفتار متعادل کننده متزلزل شده است. در سراسر خاورمیانه، حمایت از مقاومت فلسطینی‌ها و محکوم کردن آنچه بسیاری از اعراب، جنگ نسل‌کشی اسرائیل می‌دانند، افزایش پیدا کرده است. آلمان که بدترین کشتار یک‌روزه یهودیان از زمان هولوکاست شوکه شده بود و گرچه در هفته‌های اخیر مواضع انتقادی تندتری را در پیش گرفته اما در ابتدا بدون هیچ قید و شرطی از حمله اسرائیل به غزه حمایت کرد.

▼ خدشه‌دار شدن وجه آلمان

با این حال برلین همچنان خود را یکی از متحدان سیاسی و نظامی نزدیک به اسرائیل نشان می‌دهد، حتی با اینکه پس از گذشت ۷ ماه از بمباران اسرائیلی‌ها، بیش از ۲۵ هزار فلسطینی در غزه کشته شده‌اند و گرسنگی به‌طور گسترده‌ای این باریکه را تحت‌تأثیر قرار داده است. واکنش مصمم آلمان در قبال جنگ به‌سرعت شهرت این کشور را در سراسر خاورمیانه خدشه‌دار کرده است.

وجهه آلمان در سراسر جهان عرب دچار آسیب شده است. نتایج نظرسنجی مرکز عرب واشنگتن دی‌سی در سال ۲۰۲۰ نشان داد که اکثریت اندکی از عموم اعراب دیدگاه مثبتی نسبت به سیاست خارجی آلمان دارند. اما در مقابل در نظرسنجی مؤسسه دوچه که در ژانویه امسال از ساکنان ۱۶ کشور عربی منتشر شد ۷۵ درصد از شرکت‌کنندگان دیدگاه منفی نسبت به موضع آلمان در برابر جنگ اسرائیل و حماس داشتند.

عمر و علی، جامعه‌شناس ساکن مراکش که روابط بین آلمان و جهان عرب را مطالعه می‌کند این نتایج را چرخش برداشت‌های مثبت از آلمان مدت‌ها در خاورمیانه حاکم بود: آلمان کشوری دارای خودروهایی سریع، محصولات با فناوری پیشرفته و گردشگرانی خودمانی بود. دولت آلمان از شرکت در جنگ عراق امتناع کرد و در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ بیش از یک میلیون پناهنجوی سوری را پذیرفت. برلین که خانه بزرگترین دیاسپورای فلسطینی در اروپاست به مرکز فرهنگی و روشنفکری اعراب تبدیل شده است. آلمان همچنین کشوری است که برخلاف بریتانیا و فرانسه میراث مستقیم استعمارگری در خاورمیانه را به‌دوش نمی‌کشد که همچنان به عدم اعتماد به قدرت‌ها در منطقه دامن می‌زند.

۵ روز پس از ۷ اکتبر، اولاف شولتز، صدراعظم آلمان مقابل بوندستاگ، پارلمان آلمان، موضع این کشور را نسبت به جنگ نوظهور اسرائیل و حماس اعلام کرد. شولتز گفت: «در این لحظه، فقط یک جایگاه برای آلمان وجود دارد: جایی در کنار اسرائیل.» در نوامبر ۲۰۲۳، آلمان مجوز افزایش تقریباً ۱۰ برابری صادرات تسلیحات به اسرائیل را صادر کرد و از زمان شروع جنگ به دومین تأمین‌کننده بزرگ تسلیحات به اسرائیل پس از آمریکا تبدیل شد.

همزمان با ابراز همبستگی شخصیت‌های شناخته‌شده

آلمان چگونه خاورم

حمایت مطلق برلین از اسرائیل ردپای قدرت

▼ دلیل نزدیکی آلمان با اسرائیل

دولت آلمان غربی اولین بار در سال ۱۹۵۲ با پرداخت غرامت‌های هولوکاست به کشور جوان اسرائیل به دنبال ایجاد روابط با اسرائیل بود. کنراد آدناوئر، صدراعظم وقت این غرامت‌ها را ابزاری برای بازسازی شهرت آلمان و ادغام مجدد با قدرت‌های غربی می‌دانست. اتحادیه عرب به طرح آدناوئر اعتراض کرد. آنها عقیده داشتند که آلمان نباید از کشوری حمایت مالی کند که با همسایگان عرب خود در جنگ است و از پذیرش مسئولیت بیرون راندن صدها هزار نفر فلسطینی در سال ۱۹۴۸ امتناع می‌کند.

دانیل ماروکی، پژوهشگر تاریخ روابط آلمان با اسرائیل و مدرس دانشگاه هنگ کنگ می‌گوید، اتحادیه عرب «اعلام کرد که آلمان نباید برای حل مشکل خود از اعراب یا فلسطینی‌ها استفاده کند. این مسئله از همان زمان باقی مانده است.»

راه‌حل دوکسوری که در توافقنامه اسلو در سال ۱۹۹۴ مطرح شد، فرصتی را برای برلین ایجاد کرد تا دوباره از نو شروع کند. آلمان به حامی اصلی مذاکرات اسرائیل و سازمان آزادی‌بخش فلسطین تبدیل شد. در سال ۲۰۲۳، آلمان هم به‌طور مستقل و هم از طریق اتحادیه اروپا، دومین حامی ملی از اراضی فلسطینی و آنروا (ژانسی امدادسانی و کارایی برای آوارگان فلسطینی) پس از آمریکا قرار داشت.

ماروکی می‌گوید: «ایده این بود: اگر شما برای این روند پول خرج کنید، مسائل حل می‌شوند. آمریکا رهبری سیاسی را برعهده خواهد گرفت، ما فقط دیپلماسی دسته‌چکی را دنبال می‌کنیم.» دیپلماسی دسته‌چکی به سیاست خارجی گفته می‌شود که آشکارا از سرمایه‌گذاری‌ها و کمک‌های اقتصادی بین کشورها برای کسب منافع دیپلماتیک استفاده می‌کند.

در دهه ۲۰۰۰، با شکست روند اسلو، آلمان در حوزه مسائل امنیتی به اسرائیل نزدیک‌تر شد. سیاست خارجی برلین به‌طور فزاینده‌ای با اضطراب‌های داخلی نسبت به یهودستیزی و

در آمریکا با اسرائیل، پلیس به تجمعات اعتراضی حامیان فلسطین حمله کرد، جمعیت را با خشونت پراکنده کرد یا آنها را به اتهام اقدامات یهودستیزانه دستگیر کرد. هنرمندان و روشنفکران منتقد اسرائیل، از جمله یهودیان و اعراب، نسبت به موجی از سرکوب‌ها در سراسر جامعه آلمان هشدار داده‌اند. خیلی‌ها شاهد لغو مراسم جوایز یا بودجه‌ها یا رویدادها بوده‌اند. از جمله لغو مراسم اهدای جایزه آدانا شیبلی، نویسنده فلسطینی در ماه اکتبر از سوی نمایشگاه کتاب فرانکفورت و اخراج غسان هیج، انسان‌شناس لبنانی-مصری در ماه فوریه از سوی مؤسسه باعتماد Max Plank که اعلام کرد دیدگاه‌های «هیج» که در شبکه‌های اجتماعی به‌اشتراک گذاشته شده‌اند با ارزش‌های این مؤسسه مغایرت دارند.

عمر و علی در شبکه‌های اجتماعی متوجه موضوعی شد که هیچ‌گاه با آن مواجه نشده بود: جوانان در سراسر جهان عرب هر روز درباره آلمان متنی را به اشتراک می‌گذاشتند و هیچ‌کدامشان برداشت مثبتی نداشتند. او ادراک در حال تغییر از کشور را با تغییر گرایش‌های سیاست‌های جهانی مرتبط دانست که در آن حمایت کشورهای غربی از اسرائیل به منشأ راکاری غیرقابل تحمیلی برای بسیاری از کشورهای در حال توسعه تبدیل شده است.

علی می‌گوید: «ما واقعاً شاهد وقوع تغییرات بزرگی بوده‌ایم و یکی از بازیگران کلیدی سهمیم در آن، آلمان است.» احتمال کمی دارد که این تغییر در افکار عمومی به روابط سیاسی یا اقتصادی آلمان با کشورهای عربی آسیبی وارد کند، اما پتانسیل کم‌رنگ کردن قدرت نرم برلین در منطقه را دارد.

فازن پالیسی با ۹ کارمند فعلی و سابق در ۶ مؤسسه آلمانی که در سراسر ۵ کشور در خاورمیانه مشغول به کارند، صحبت کرده است. آنها می‌گویند که مواضع تند آلمان نسبت به جنگ اسرائیل و حماس، همکاری آنها با شرکا و جوامع محلی را به‌خطر انداخته، به اعتماد و اعتباری که کسب آنها سال‌ها با ده‌ها طول کشیده را خراب کرده است. این افراد به شرط ناشناخته ماندن و برای حفاظت از موقعیت شغلی خود گفت‌وگو کرده‌اند.

